

N:o 1.

Ank. till Riksd. Kansli den 2 Maj 1876, kl. 11 f. m.

Utlåtande, i anledning af Riksdagens år 1875 församlade Revisorerers framställning angående bestridandet af kostnaderna för statsrevisionerna.

Uti sin berättelse om granskningen af Riksgäldskontorets tillstånd och förvaltning hafva Riksdagens år 1875 församlade Revisorer å sid. 40 och 41 framställt ett förslag derom att alla utaf de årliga statsrevisionerna härflytande kostnader skulle af Riksgäldskontoret bestridas.

Stats-Utskottet, till hvilket omförmälda revisionsberättelse blifvit remitterad, har på sätt mom. 4:o af dess utlåtande n:o 11 utvisar, ansett ifrågasvarande förslagsbehandling tillhöra sammansatt Stats- och Banko-Utskott och alltså för ärendets handläggning begärt sammanträde med Banko-Utskottet; och sedan deputerade från begge Utskotten blifvit i enlighet med 47 § Riksdagsordningen utsedde, har det sålunda sammansatta Utskottet tagit denna fråga under öfvervägande och får derom härmed afgifva utlåtande.

Enligt de för Riksdagens Revisorer utfärdade instruktioner och öfriga af Riksdagen meddelade föreskrifter, skola följande revisionskostnader bestridas af *Riksgäldskontoret*, nemligen:

halfva beloppet af Revisorerne tillkommande traktamenten och resekostnadsersättningar;

de af Revisorerne bestämda arvoden dels för de i och för statsverkets revision hos dem anstälde sekreterare, kameral- och kanslibiträden samt vaktbetjente, dels för den i och för Riksgäldsverkets revision antagna kansli- och vaktbetjening;

den godtgörelse, som af Kongl. Maj:t bestämmes för den ledamot af Statskontoret, hvilken haft nådigt förordnande att tillhandagå Revisorerne med upplysningar;

ersättning för inköp af papper, skrifmaterialier och andra dylika utgifter för revisionens behof samt för annonser rörande Revisorernes sammanträden;

de kostnader, som kunna föranledas af sådana under revisionstiden verkställda resor, som Revisorerne vid sammankomst in pleno funnit nödvändiga; samt

kostnaderna för tryckningen, häftningen och utdelningen af Revisorernes berättelser angående granskningen af Stats- och Riksgäldsverkens samt de under Kommerskollegiet ställda fonders förvaltning, äfvensom de förklaringar, som i anledning deraf kunna varda afgifna.

Af *Riksbankens* medel skola godtgöras följande revisionskostnader, nemligen:

halfva beloppet af de till Revisorerne utgående traktamenten och resekostnader;

de arvoden, som af Revisorerne bestämmas åt den i och för revisionen af Riksbanken hos dem anställda kansli- och vaktbetjening; samt

kostnaderna för tryckningen, häftningen och utdelningen af Revisorernes berättelse om granskningen af Riksbanken jemte de upplysningar, som af deruti anmärkta förhållanden möjligen kunna påkallas.

Slutligen betalas af *manufakturdiskontfondens* medel det arvode, som Revisorerne bestämma för den hos dem anstälde sekreterare i och för granskningen af de under Kommerskollegiets förvaltning ställda fonder och medel.

Den omgång, som för utbekommande af Revisorernes traktaments- och resekostnadsersättningar nu erfordras genom aflemnande af räkningar derå i 2 exemplar, dessa räkningars granskning både i Riksbanken och Riksgäldskontoret, samt begäran hos begge verken om utbetalning af halfva beloppet, hafva Revisorerne ansett lätteligen kunna undvikas, om dessa ersättningar utbetaltes af ettdera verket, hvilket i händelse beloppet fortfarande skulle delas lika mellan begge verken, kunde af det andra sedermera erhålla godtgörelse för hälften. Men ur en annan synpunkt, nemligen åstadkommandet af en lättare öfersigt deraf, hade det förefallit Revisorerne önskvärdt, att alla de af statsrevisionen föranledda utgifter bestredes af ett verk, och då dessa utgifter närmast vore jemförliga med riksdagskostnaderna, hade det syntes Revisorerne lämpligt, att det verk, Riksgäldskontoret, som för närvarande hade att verkställa alla utbetalningar för Riksdagen, äfven hädanefter komme att godtgöra alla utaf de årliga statsrevisionerna härflytande kostnader.

I sitt öfver revisionsberättelsen afgifna utlåtande hafva Fullmäktige i Riksgäldskontoret förmält, att det visserligen ej kunde annat än, såsom Revisorerne erinrat, leda till enkelhet och en lättare öfersigt, om samtliga ifrågakvarande utgifter bestredes af ett och samma verk, och från Riksgälds-

kontorets sida kunde ur denna synpunkt något hinder mot förslaget ej möta. Dock syntes det Fullmäktige för vinnande af det utaf Revisorerna angifna syftemål ingalunda vara nödigt, att Riksgäldskontoret finge slutligen vidkännas jemväl den del af kostnaden, som på revisionen af Riksbanken belöpte och hittills, såsom i sjelfva verket en endast i och för Riksbanken hafd utgift, också af nämnde bank betalts.

Fullmäktige hafva derfor hemställt, att, derest förslaget i öfrigt vunne Riksdagens bifall, Riksgäldskontoret måtte berättigas att, på sätt redan någon gång med afseende å andra, begge verken gemensamt åliggande utgifter bestämts, af Riksbanken erhålla godtgörelse för den del af revisionskostnaden, som hittills blifvit af Riksbanken bestridd.

Beträffande de belopp, hvarmed under de sednare åren revisionskostnader från de ofvannämnda särskilda verken utgått, har Utskottet inhemtat, att dessa uppgått till:

under år 1873:

från Riksgäldskontoret	kronor	15,432: 10
„ Riksbanken	„	5,291: 12
af Manufakturdiskontfondens medel	„	215: —

under år 1874:

från Riksgäldskontoret	kronor	16,225: —
„ Riksbanken	„	5,090: 19
af Manufakturdiskontfondens medel	„	215: —

under år 1875:

från Riksgäldskontoret	kronor	15,668: 30
„ Riksbanken	„	4,967: 20
af Manufakturdiskontfondens medel	„	165: —

Att revisionskostnadernas bestridande af ett enda verk skulle leda till enkelhet, såväl i afseende å sättet för ifrågavarande utgifters bestridande som beträffande utrönande af de kostnader, statsrevisionen för hvarje år medfört, synes vara obestriddigt, och redan ur denna synpunkt torde Revisorernes förslag vara förtjeat af uppmärksamhet. Utskottet har ej heller funnit något giltigt skäl till den delning af revisionskostnaderna, som för närvarande är bestämd, eller dertill att, på sätt ifrågasatt blifvit, någon del af revisionskostnaden skulle Riksgäldskontoret af Riksbanken godtgöras.

Alla dessa revisionsutgifter hafva en gemensam egenskap, den att vara verkliga statsutgifter, i allo jemförliga med riksdagskostnaderna, och det torde ej finnas någon anledning att stadga ett annat sätt för bestridande af

de förra än för de sednare. Likasom det svårligen lärers kunna ifrågasättas att, af riksdagskostnaderna, särskildt på Riksbanken, anvisa kostnaderna för Banko-Utskottet, likaså synes, enligt Utskottets förmenande, skäl ej förefinnas att, af revisionskostnaderna, anvisa någon del på Riksbanken. Revisionen af Riksbanken är nemligen ej föranledd omedelbart af något detta verks behof, utan af Riksdagens rätt och pligt att genom sina revisorer granska förvaltningen af Riksbanken, lika som af alla andra allmänna inrättningar.

Med anledning häraf och då de hittills från Riksbanken betalta utgiftsbelopp, hvilkas öfvertagande af Riksgäldskontoret nu blifvit ifrågasatt, äro allt för ringa att Riksdagen af hänsyn till dem skulle vara förhindrad besluta det sätt för revisionskostnadernas bestridande, som kan anses vara lämpligast och ändamålsenligast, hemställer, med anledning af Revisorernes omförmälda förslag, Utskottet,

1:o att Riksdagen måtte besluta, att alla af de årliga statsrevisionerna föranledda kostnader skola af Riksgäldskontoret bestridas.

I händelse af bifall härtill hemställer Utskottet vidare,

2:o att åt Stats-Utskottet och Banko-Utskottet måtte uppdragas att, hvarterda i hvad på det ankommer, hos Riksdagen föreslå de ändringar i instruktionerna för Riksdagens Revisorer samt reglementet för Riksgäldskontoret, hvilka af beslutet kunna blifva en följd.

Stockholm den 2 Maj 1876.

På Sammansatta Utskottets vägnar:

CARL EKMAN.